

Tilslutning til Den europæiske Patentkonvention er et alternativt tilbud til dansk erhvervsliv, når patent ønskes i flere af de konventionen tilsluttede lande. I disse tilfælde betyder det samtidig en billiggørelse og rationalisering af patentansøgningsproceduren for erhvervslivet.

Ratifikation vil herudover betyde øget udveksling af teknologi med udlandet. Erhvervsvirksomhederne vil få bedre muligheder for på dansk at orientere sig om den seneste teknologiske udvikling. Herigennem vil dansk erhvervsliv kunne spares for betydelige udviklingsomkostninger med en tilsvarende forøgelse af konkurrenceevnen på eksportmarkederne til følge.

Forslaget om ratifikation af Den europæiske Patentkonvention støttes fuldt ud af de erhvervsorganisationer, som patentretten skal tilgodese. Industrirådet har således udtalt, at ratifikation af Den europæiske Patentkonvention indebærer betydelige rationaliseringsfordele for den eksportorienterede del af danske industrivirksomheder, samt at et veludviklet patentretligt system begunstiger den tekniske udvikling. Også såvel Landbrugsrådet som andre væsentlige erhvervsorganisationer anbefaler ratifikation. Specielt bemærkes, at Håndværksrådet, der tidligere har udtrykt en vis betænkelighed ved ratifikation af Den europæiske Patentkonvention, nu bl.a. på baggrund af oplysninger indhentet i rådets søsterorganisationer i andre europæiske lande finder, at der ikke længere er grund til at nære betænkelighed ved en dansk ratifikation. Håndværksrådet har også lagt vægt på, at et stærkt stigende antal mindre virksomheder er interesserede i eksport, og at lovforslaget vil kunne lette disse virksomheders muligheder for på en enklere måde at opnå patentbeskyttelse i udlandet.

Danmark og dansk erhvervsliv er og må nødvendigvis stå i en intim vekselvirkning med det øvrige Europa, ikke mindst på det teknologiske område. For mig er der ikke tvivl om, at dansk deltagelse i det europæiske samarbejde på patentområdet vil fremme den teknologiske udvikling i Danmark, ligesom jeg finder det meget farligt, om Danmark, især i den økonomiske situation, som Danmark befinder sig i, isolerer sig over for det øvrige Europa. Den europæiske Patentkonvention er indtil nu ratificeret af Belgien, England, Frankrig, Holland, Italien, Liech-

tenstein, Luxembourg, Schweiz, Sverige, Vesttyskland og Østrig. Lovforslag om ratifikation er tillige fremsat i Irland, og der er i Grækenland truffet beslutning om ratifikation.

Konventionens hovedformål er at rationalisere forbruget af højt kvalificeret arbejdskraft i de nationale patentmyndigheder i forbindelse med udstedelse af patent samt at nedbringe behandlingstiden for opnåelse af patent til et for offentligheden og patentansøgeren acceptabelt niveau. Jeg finder anledning til at fremhæve, at ratifikation af Den europæiske Patentkonvention sammen med en omlægning af årsafgiftssystemet over en årrække og uden yderligere omkostninger for erhvervslivet eller staten vil kunne sikre en fundamental genopretning af patentdirektoratet. Direktoratet har i dag 36.500 ansøgninger under behandling og en gennemsnitlig behandlingstid på ca. 6 år. Dette er en for erhvervslivet og samfundet urimelig og helt uholdbar situation.

Alternativet til lovforslagets gennemførelse er derfor en meget væsentlig udbygning af patentdirektoratet. Der vil således blive tale om forøgede løn- og kontorholdsudgifter på ca. 168 mill. kr. over blot en 10-årig periode. Hertil kommer udgifter til nye lokaler.

Forslaget til lov om ændring af lov om hemmelige patenter er alene en konsekvens af forslaget om ændring af patentloven.

Jeg anbefaler lovforslagene til folketingets velvillige behandling og håber, at lovforslagene i denne samling vil kunne vedtages med det fornødne flertal på $\frac{2}{3}$ af tingets medlemmer.

Boligministeren (Bollmann):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring.

(Lovforslag nr. L 115).

Forslag til lov om ændring af lov om sanering.

(Lovforslag nr. L 116).

Forslag til lov om ændring af lov om bygnings- og boligregistrering. (Udvidet adgang til registreringer).

(Lovforslag nr. L 117).

Selv om lov om byfornyelse og boligforbedring først trådte i kraft den 1. januar

[Boligministeren]

1983, har jeg følt, at der er behov for mindre justeringer; bl.a. indføres der klageadgang til byfornyelsesnævnene over byfornyelsesarbejder på ejendomme, der skal rådes over, og vedrørende gennemførelsesprojekter.

I perioden, indtil saneringsloven ophæves med udgangen af 1984, skal den gælde sideløbende med byfornyelsesloven. Jeg mener derfor, at der er behov for, at saneringsloven på en række punkter tilpasses byfornyelseslovens regler.

I øvrigt henviser jeg til bemærkningerne til lovforslagene.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Adgang til at fastsætte nærmere regler om forbigående og varig kontanthjælp).

(Lovforslag nr. L 118).

Baggrunden for lovforslaget er den uklarehed, der er opstået i forbindelse med nogle klagesager om hjælp til unge, der ikke hidtil har haft selvstændige indtægter. Der er tradition for, at socialministeriet har ydet en omfattende vejledningsvirksomhed over for de sociale myndigheder dels i form af cirkulærer m.v., dels ved besvarelse af talrige telefoniske og skriftlige henvendelser vedrørende nærmere afgrænsede problemer.

Disse vejledende retningslinjer er erfaringsmæssigt blevet efterlevet af socialforvaltningerne i kraft af deres argumentationsværdi.

Da der i sommeren 1982 viste sig behov for at vejlede socialforvaltningerne om udmåling af kontanthjælp til unge, der ikke hidtil har haft selvstændige indtægter, udsendte socialministeriet den 2. juli 1982 en cirkulæreskrivelse med retningslinjer herfor.

I overensstemmelse med disse vejledende retningslinjer fra socialministeriet har socialforvaltningerne afpasset hjælpen efter niveauet for stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte. Den sociale ankestyrelse har imidlertid i enkelte tilfælde tilbagesendt sagerne med anmodning om at omberegne hjælpen.

Bistandslovens kontanthjælpsregler giver ikke socialministeren mulighed for at fastsætte bindende regler om den nærmere anvendelse af lovens regler, hvilket kan være uhenigtsmæssigt, når der er tale om uklarehed

med hensyn til mere principielle problemer. Regeringen har navnlig fundet det uholdbart, at en socialforvaltning, der har administreret efter vejledende retningslinjer fra centralt hold, efterfølgende bliver underkendt i ankesystemet.

Til imødegåelse heraf foreslås det derfor, at socialministeren bemyndiges til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere regler om bistandslovens anvendelse på områder, hvor der i praksis er forekommet vanskeligheder med fortolkningen af reglerne.

I det omfang en sådan bemyndigelse udnyttes, vil regler fastsat i medfør heraf være umiddelbart bindende for de sociale myndigheder og borgerne. Der kan her henvises til administrationsdepartementets redegørelse om styringssystemet på kontanthjælpsområdet, hvori der bl.a. gives udtryk for behovet for en klar markering af, hvorvidt anvisninger fra centralt socialt hold er bindende eller ej.

Med disse bemærkninger skal jeg anmode om tingets hurtige og velvillige behandling af lovforslaget.

Steen Folke (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved på venstresocialisternes og socialistiske folkepartis vegne at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om undersøgelse af politiets og anklagemyndighedens behandling af sagen om rederiet Trignons brud på FNs våbenembargo mod Sydafrika.

(Beslutningsforslag nr. B 52).

Jeg skal i øvrigt henviser til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, der ledsager det.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til forsvarsministeren, udenrigsministeren, miljøministeren og ministeren for Grønland [om de »dansk-amerikanske forsvarsområder« i Grønland].

Af Steen Folke (VS) og Pelle Voigt (SF).

(Forespørgslen anmeldt 20/1 83).

Anden næstformand (Mette Madsen):